

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

**González Téllez, Emanuel
Francofurti Ad Moenum, 1690**

Caput VII. a Idem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](#)

centius ex eo, quod cum uni scriberet, plurali numero utebatur, cum stylus Romanæ Curiae sit, ut Pontifex in suis literis dum ipse loquitur, ob dignitatis reverentiam plurali numero utatur; erga eum vero cum quo loquitur, singulari, ut probant Solorzani tom. 2. de jure Indiar. lib. 5. cap. 12. Germanius de indul. Cardin. Servus Dei. Restau-

rus Castald. de Imper. q. 60. Licet priscis Ecclesiæ temporibus Pontifex singulare de se nomine, plurali cum ceteris loqueretur, ut constat ex epistola Gregor. Magni ad Eulogium relata in cap. ecce, dist. 99. & notavit Ex ea l. un. C. de palatis fol. 20. & 21.

CAPUT VII.

a Idem.

AD falsariorum confutandam malitiam jam alia vice recolimus b literas Apostolicas destinasse, in quibus falsitatis modos, ne quis se posset per ignorantiam excusare, meminimus plenius dixisse. Quia vero nonnunquam evenit, ut falsas literas exhibentes, postquam super his fuerint redarguti, ad excusationem suam se dicant, literas hujusmodi per alios impetrassen, de communis f. n. consilio duximus statuendum, ut qui literis nostris uti voluerint, eas prius examinent; quoniam si falsis literis se uos dixerint ignoranter, eorum sera poenitentia evitare nequit poenas inferius annotandus. Nos enim omnes falsarios, qui per se, vel alios vitium falsitatis exercent, cum fautoribus, & defensoribus suis anathematis vinculo decernimus innodatos, fluctuentes, ut clerici, qui falsarii fuerint comprehensi, omnibus officiis, & beneficiis ecclesiasticis perpetuo sint privati. Ita quod qui per se falsitatis vitium exercuerint, postquam per ecclesiasticum judicem degradati, seculari. Potestati tradantur secundum constitutiones legitimas puniendi; per quam & laici, qui fuerint de falsitate convicti, legitimè puniantur; & si clerici fuerint, officiis & beneficiis ecclesiasticis spoliarentur; sicut tamdiu maneant excommunicationi subjecti, donec satisfaciant compenter; ita tamen, ut in istis, & in aliis malitia gravius, quam negligentia puniatur. Quod & de iis, qui falsas literas impetrant, statuimus observandum.

NOTÆ.

- I. a **I**dem.) Ita legitur in tertia collectione, sub hoc tit. cap. 4. nullibi tamen exprimitur cui rescribat Pontifex, & hanc constitutionem direxerit; quia in ea generalem legem condere voluit contra

falsarios: & ita ab omnibus generaliter observandam proposuit.

b **L**iteras.) Relatas supradictis.

c **S**eculari. Potestati tradantur.) Verba haec, & textum exposui supradictis ad audientiam.

CAPUT VIII.

a Idem.

ACcedens ad presentiam nostram P. presbyter lator praesentium, suâ nobis infuante monstravit, quod cum olim nixus ab Archipresbytero, & Clericis de Casalinovo pro quibusdam causis, super quibus à te se fatebantur indebetè gravari, ad nostram praesentiam accessisset, nec posset pro eo, quod tunc temporis nos eramus infirmitate gravati, suas literas obtinere, moram apud Sedem Ap. faciendo, post paucos dies contigit ipsum etiam infirmari. Dum autem esset in lecto agritudinis constitutus, accessit ad eum quidam clericus de Casalinovo Azo nomine, qui tunc temporis morabatur in Urbe, & sub spe dilectionis, & gratia promisit ei se quas à nobis postulabat literas obtenturum: qui credidit verbo ejus: & expensas tribuit, quas pro literis ipsis se expensurum praefatus clericus proponebat. Tandem ad eum qualidam communionis literas ad ven. f. n. Tranensem Archiep. & dilectum filium Abbatem de Coronata portavit: quas praedictus presbyter credens veras esse, & de nostra conscientia emanasse, ad judices detulit delegatos: cumque in praesentia ipsorum judicum tu literas argueres falsitatis, & sacerdos ipse, & alii Clerici de Casalinovo eas veras esse proponerent, tu easdem literas sub sigillo predictorum judicum ad nostram praesentiam direxisti: quas utique falsas esse deprehendimus manifestè. Pro quo tibi per scripta nostra mandavimus, ut illum, qui praefatas literas impetravit, officio, beneficio que suspensum ad nostram praesentiam dirigeres puniendum. Verum cum sacerdotem praedictum